

Žaloba podaná 22. januára 2021 – Rumunsko/Komisia**(Vec T-33/21)**

(2021/C 163/50)

Jazyk konania: rumunčina

Účastníci konania*Žalobca:* Rumunsko (v zastúpení: E. Gane a L. Bațagoi, splnomocnení zástupcovia)*Žalovaná:* Európska komisia**Návrhy**

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- čiastočne zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie (EÚ) 2020/1734 z 18. novembra 2020, ktorým sa z financovania Európskou úniou vylučujú určité výdavky vynaložené členskými štátmi v rámci Európskeho poľnohospodárskeho záručného fondu (EPZF) a v rámci Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) ⁽¹⁾, pokiaľ ide o výdavky v celkovej výške 18 717 475,08 eura, ktoré vznikli akreditovanej rumunskej platobnej agentúre, boli deklarované v rámci EPFRV a ktoré predstavujú 25 % paušálne opravy uplatnené na platby vykonané v rokoch 2017, 2018 a 2019 v rámci položky 215, podpoložky 1a Národného programu rozvoja vidieka (NPRV) 2007 – 2013,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na nesprávnom výkone právomoci Komisie pri vylúčení sumy z financovania Únie na základe článku 52 nariadenia č. 1306/2013 v rozpore s článkami 76 až 78 nariadenia č. 1605/2002, článkom 40 ods. 3 nariadenia č. 1698/2005, článkom 12 ods. 6 a 7 nariadenia č. 907/2014, ako aj zásadami právnej istoty, legitímnej dôvery a riadnej správy vecí verejných.
 - Po prijatí metodiky výpočtu platieb v rámci podpoložky 1a a výsledku tejto metodiky prijatím vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 3529 final, ktorým sa schvaľuje revízia programu rozvoja vidieka pre Rumunsko na programové obdobie 2007-2013, bola Komisia povinná prevziať zodpovednosť v prípade, že by sa na základe následných auditov zistilo, že tieto platby sú v rozpore s článkom 40 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1698/2005.
 - Okrem toho Komisia na základe vykonaných auditov dospela k nesprávnemu záveru, že metodika výpočtu platieb v rámci podpoložky 1a vedie k nadmerným náhradám pre príjemcov, čím porušila článok 40 ods. 3 nariadenia č. 1698/2005.
 - Komisia nesprávne uplatnila článok 12 ods. 6 a 7 nariadenia č. 907/2014, ako aj svoje vlastné usmernenia k výpočtu finančných opráv pri rozhodovaní o dôvode uplatnenia opráv a o druhu týchto opráv.
 - Napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zásadou legitímnej dôvery, keďže Komisia prijatím vykonávacieho rozhodnutia C(2012) 3529 final vytvorila legitímne očakávania rumunských orgánov, ako aj príjemcov, pokiaľ ide o správnosť metodiky výpočtu platieb v rámci podpoložky 1a a jej výsledok.
 - Komisia svojím konaním vo forme rozdielných stanovísk a neskorej odpovede rumunským orgánom na situáciu, ktorú sama spôsobila, porušila zásady právnej istoty a riadnej správy vecí verejných.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia podľa článku 296 druhého odseku ZFEÚ.

- Komisia v súvislosti s podpoložkou 1a neodôvodnila dostatočným a náležitým spôsobom, čím údajne chybná metodika výpočtu predstavuje situáciu naplňajúcu predpoklady upravené v článku 12 ods. 6 a 7 nariadenia č. 907/2014, t. j. nezrovnalosť v zmysle usmernení Komisie k výpočtu finančných opráv, a neodôvodnila ani svoju zmenu stanoviska k právnej kvalifikácii údajne chybnéj metodiky výpočtu.

(¹) Ú. v. EÚ L 390, 2020, s. 10.

Žaloba podaná 3. februára 2021 – Sistem ecologica/Komisia

(Vec T-81/21)

(2021/C 163/51)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: „Sistem ecologica“ production, trade and services d.o.o. Srbac (Srbac, Bosna a Hercegovina) (v zastúpení: D. Diris, D. Rjabynina a C. Kocks, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil za protiprávne neprijatie opatrení zo strany OLAF-u vo vzťahu k nej, podľa relevantných pravidiel, konkrétne skutočnosť, že jej neoznámil rozhodnutie o začatí preverovaní alebo vyšetrovaní, ktoré sa jej individuálne týkajú, neinformoval ju o preverovaniach alebo vyšetrovaniach, do ktorých mohla byť osobne zapojená a neumožnil jej vyjadriť stanovisko ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa jej týkajú predtým, než dospel k individuálnym záverom vyplývajúcim z týchto preverovaní alebo vyšetrovaní;
- zrušil rozhodnutie OLAF-u z 25. novembra 2020 o zamietnutí žiadosti žalobkyne o prístup k vyšetrovaciemu spisu;
- zrušil rozhodnutie OLAF-u z 25. novembra 2020 o posúdení pripomienok žalobkyne zo 16. októbra 2020 ako sťažností;
- zrušil rozhodnutie OLAF-u z 27. novembra 2020 o zamietnutí sťažností žalobkyne zo 16. októbra 2020;
- zrušil rozhodnutie OLAF-u z 8. decembra 2020 o ukončení vyšetrovania, ktoré sa jej týkalo;
- zrušil rozhodnutie OLAF-u z 21. decembra 2020 o tom, že sťažnosti žalobkyne zo 14. decembra 2020 sa neposudzujú ako sťažnosti;
- rozhodol, že informácie a súvisiace údaje a všetky relevantné dôkazy predložené vnútroštátnym orgánom nepredstavujú prípustné dôkazy, okrem iného správa OLAF-u zo 16. januára 2020, oznámenie z 9. júna 2020 a záverečná správa z 8. decembra 2020;
- rozhodol, že všetky vyšetrovacie postupy v rámci vyšetrovania vedeného v dôsledku uvedených rozhodnutí sú protiprávne;
- rozhodol, že všetky závery prijaté v rámci týchto vyšetrovaní sú protiprávne;